

[Arne Christiansen]

ske Stålvalseværk A/S, kun opretholdes ved særdeles omfattende statsstøtte, og ethvert skridt mod en rationel og rentabel produktion, selv om midlet måske kan synes noget uliberal, må vi efter min opfattelse støtte. Kun tiden kan vise, om initiativet kan sikre et prinniveau på det indre marked, der på længere sigt kan gøre den effektive del af den europæiske stålindustri rentabel. Viser det sig, at det ikke er det rette middel, har loven jo en begrænset løbetid, og jeg vil gå ud fra, at industriministeren vil handle i overensstemmelse hermed, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

Jeg tilsiger på venstre vegne et positivt udvalgsarbejde.

Holger K. Nielsen (SF):

Forslaget, som vi behandler her, er en følge af EFs strukturpolitik inden for stålsektoren. Det er en politik, der har bortrationaliseret i tusindvis af arbejdspladser, specielt i Frankrig, og det er en politik, der har resulteret i markant stigende stålpriser i Danmark.

Normalt forstår jeg ved priskontrol, at man skal sikre sig, at priserne ikke stiger, og jeg synes, det er ganske interessant, at der nu i et påstået liberalt samfund foreslås kontrolmekanismer, som skal sikre, at priserne ikke falder, men jeg synes da, det er værd at påpege, at grunden til det er, at man skal sikre profitterne for store stålgi-ganter i det sydlige Europa og Mellemeuropa.

På den baggrund vil jeg sige, at socialistisk folkeparti ikke kan støtte dette forslag, som er en følge af en EF-politik, vi i øvrigt er imod, og vi kan ikke støtte det, fordi det får direkte negative konsekvenser for dansk erhvervsliv. Jeg synes, det er ganske interessant at høre partier, der ellers er EF-tilhængere, stå og sige, at dette EF-forslag har negative konsekvenser for Danmark. Jeg har også forstået, at eksempelvis Industrirådet har haft en meget negativ holdning til dette forslag. Det er ikke det, der i første række bestemmer vores adfærd, men vi kan ikke støtte et forslag, der er en opfølgning af en politik i EF, vi ellers er imod.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har været ude at studere prislisters forud for denne førstebehandling her. Jeg kan

se, at stålpriserne ikke trænger til at blive hjulpet. Det, der er Danmarks soleklare interesse, er, at vores mange små erhvervsvirksomheder kan købe deres råvarer billigst muligt. Og så får vi her forelagt et lovforslag, der går ud på at sikre, at stålet er så dyrt som muligt. Det er dog fantastisk.

Dette lovforslag er vi i stand til at stemme nej til uden udvalgsbehandling, fordi det er så groft. Det kan simpelt hen ikke ændres, sådan at vi på nogen mulig måde kan tiltræde det. Der er dog grænser for, hvad EF skal pådutte os. Den her står vi ikke på.

Jeg er fuldstændig klar over, at hvis ikke ministeren havde spillet voldsomt hasard oppe i en lille købstad i det nordlige Sjælland med et beløb, der ligner 1 mia kr., med et stålvalseværk, som ministeren skulle have holdt sine fingre fra, så havde vi aldrig set dette lovforslag. Nu er det altså alle de små erhvervsvirksomheder rundt omkring i Danmark, der skal betale for den fejltagelse, man gjorde, da man stak fingrene i den hvepserede deroppe. Det vil koste mange flere arbejdspladser, end man har påberådt sig at man reddede ved det, man lavede oppe i Frederiksværk på stålvalseværket.

Når vi tager regeringens samlede politik på stålbranchens område og lægger tallene sammen og får kigget på debet og kredit, så står regnskabet tudeelendigt for regeringen.

Hahn (CD):

Modsat den forrige taler, som vil lade falde, hvad der ikke kan stå, ser mit parti mere realistisk på problemerne i forbindelse med de aktuelle vanskeligheder i stålindustrien. Der er også her tale om EF-forhold, og det er nok umuligt for Danmark at stå alene. Der skal naturligvis tages hensyn til rentabiliteten inden for stålindustrien.

Vi vil for vort vedkommende deltage positivt i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Hahn er en meget venlig mand og forholdsvis ny herinde. Jeg skal tilgive ham, at han ikke har læst dette lovforslag rigtigt, men det går altså ikke ud på at lade falde, hvad ikke kan stå. Nej, det går ud på, at man vil have noget til at falde, som ellers godt kunne stå. En masse små erhvervsvir-